

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 11C/76/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113202741
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Bošková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2017:1113202741.8

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou Mgr. Magdalénou Boškovou v právnej veci žalobcu: BETA Group, s. r. o., IČO: 35 871 377, so sídlom Hattalova 12/C, 831 03 Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Martin Kováčik, s. r. o., so sídlom Tajovského 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 236 876, proti žalovanému: Hlavné mesto SR Bratislava, IČO: 00 603 481, so sídlom Primaciálne nám. 1, 814 99 Bratislava, o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 24 334,69 Eur, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný **m á p r á v o** na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 28.01.2013, sa žalobca domáhal, aby súd vydal rozsudok, ktorým zaviazhe žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 24 334,69 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 24 334,69 Eur od 24.01.2013 až do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň sa domáhal aj náhrady trov konania.

1.1. Žalobca uviedol, že je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti, a to pozemku parcela registra K., Č.. XXXXX/X vo výmere 9298 m², zastavané plochy a nádvoria, zapísané na C. Č.. XXXX, pre okres Bratislava II, obec Bratislava, mestská časť Bratislava-Ružinov, k. ú. Nivy. Žalovaný je výlučným vlastníkom stavby na súpisnom Č.. XXX, postavenej na pozemku parcela registra K. Č.. XXXXX/XX, S. na C. Č.. X, pre okres Bratislava II, obec Bratislava - mestská časť Bratislava-Ružinov, k. ú. Nivy. Žalovaný užíva časť pozemku vo výmere 1433 m² bez právneho dôvodu, pričom rozsah užívania aj absencia právneho titulu nie je medzi nimi sporná, tak ako to vyplýva z rozhodnutí Okresného súdu Bratislava I vo veciach sp. zn. 8C/16/2008, sp. zn. 28Cb/29/2011. Žalobca uviedol, že výškou majetkového prospechu je peňažná čiastka, ktorá zodpovedá sumám vynakladaným obvykle v danom mieste a čase za užívanie obdobného predmetu nájmu a ktorú žalovaný bol za bežných okolností povinný platiť podľa nájmovej zmluvy. Pri výpočte vychádzal žalobca zo znaleckého posudku znalca I.. I. T., vypracovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 8C/16/2008, a teda obvyklé ročné nájomné podľa neho predstavuje sumu 12 696,38 Eur a obvyklé mesačné nájomné predstavuje sumu 1 058,03 eura. Z toho titulu za obdobie od 01.02.2011 do 31.12.2012, t. j. 23 mesiacov, domáha sa od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia v sume 24 334,69 eur. Žalobca dňa 17.01.2013 vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, no márne. Výzva bola žalovanému doručená dňa 22.01.2013 a dňom 23.01.2013 sa stal záväzok žalovaného splatným a z toho titulu sa od 24.01.2013 dostal do omeškania.

2. Súd v danej veci vydal platobný rozkaz č. k. 25Ro/12/2013-91 zo dňa 18.02.2013, voči ktorému žalovaný v zákonnej lehote podal odpor.

2.1. Žalovaný v odpore uviedol, že v jeho výlučnom vlastníctve je stavba súp. Č.. XXX, zapísaná na C. Č.. X, pričom ide o S. E. Š.B., P. X. Vlastnícke právo nadobudol na základe § 2b zákona č. 138/1991 Z. z. o majetku obcí v spojení so zákonom č. 416/2001 Z. z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a na vyššie územné celky. S. E. Š., P. X bola na pozemku vo vlastníctve žalobcu postavená oveľa skôr ako sa žalovaný stal ex lege jej vlastníkom. Nezapríčinil, že k postaveniu základnej umeleckej školy došlo bez predošlého majetkovoprávneho usporiadania pozemkov. Nesúhlasil s vyčíslením bezdôvodného obohatenia podľa znaleckého posudku a navrhol v tomto smere nariadiť nové znalecké dokazovanie.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu uviedol, že sa nedomáha vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemku parcela reg. K., Č.. XXXXX/XX, vo výmere 562 m², na ktorom je postavená stavba súp. Č.. XXX, ale sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie časti pozemku parcela reg. C, č. XXXXX/X vo výmere 1433 m². Právny vzťah medzi ním a žalovaným k parcele reg. C Č.. XXXXX/XX vo výmere 562 m² je upravený zákonom č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovo právnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky, nakoľko je na nej postavená stavba so súpisným číslom XXX vo vlastníctve odporcu. Žalovaný nenamieta právny dôvod uplatneného nároku, ani rozsah užívania časti pozemku parcela reg. C Č.. XXXXX/X, z čoho je zrejmé, že jeho nárok uznáva. Na právny dôvod ani na výšku bezdôvodného obohatenia nemá vplyv skutočnosť, že k postaveniu stavby č. XXX na U. D.. K. Č.. XXXXX/XX došlo bez predchádzajúceho majetkového usporiadania a že žalovaný tento stav nezapríčinil.

4. Okresný súd Bratislava I ako súd vecne a miestne príslušný rozhodol na pojednávaní dňa 22.06.2015 tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 18 500,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,55 % ročne zo sumy 18 500,- eur od 24.01.2013 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol s tým, že žalovaného zaviazal na náhradu trov konania, ako aj povinnosť zaplatiť štátu náhradu trov konania. Okresný súd Bratislava I v rozsudku č. k. 11C/76/2013-178 vychádzal z § 1 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z., § 3 ods. 3, ods. 4 tohto zákona, § 4 ods. 1 tohto zákona a § 1 ods. 1 zákona č. 169/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam. Ďalej vychádzal z § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 451, § 456 a § 517 ods. 2 tohto zákona.

4.1. V odôvodnení tohto rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalobca je výlučným vlastníkom pozemku vo výmere 9298 m², zapísanom na LV Č.. XXXX, pre okres Bratislava II a z ktorej žalovaný od doby 01.02.2011 do 31.12.2012 užíval časť vo výmere 1433 m². Takisto nebolo sporné, že žalovaný je výlučným vlastníkom stavby, súp. Č.. XXX, postavenej na pozemku parc. reg. C, Č.. XXXXX/XX, S. na C. Č.. X. Sporné medzi účastníkmi zostalo, či užívanie pozemku žalobcu parcela reg. C Č.. XXXXX/X v čiastočnej výmere 1433 m² žalovaným je bezdôvodným obohatením na úkor žalobcu alebo či je žalovaný oprávnený časť uvedeného pozemku užívať na základe zákona č. 66/2009 Z. z., kedy by mal vo svoj prospech zriadené vecné bremeno na pozemku. Ďalej súd uviedol, že predmetom konania nie je užívanie žalobcovho pozemku na parcele reg. C Č.. XXXXX/XX, na ktorom je postavená stavba so súp. Č.. XXX, ale predmetom tohto konania je užívanie pozemku žalobcu parcela reg. C Č.. XXXXX/X, v čiastočnej výmere 1433 m² žalovaným. Z listu vlastníctva č. 1 nevyplýva, že by vzťah žalovaného k uvedenej nehnuteľnosti mal byť regulovaný zákonom č. 66/2009 Z. z. Zo žiadneho zápisu alebo záznamu na tomto LV nevyplýva zápis vecného bremena k pozemku parcela reg. C Č.. XXXXX/X v prospech žalovaného na základe § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. Zriadenie vecného bremena k nehnuteľnosti podlieha zápisu do katastra nehnuteľnosti podľa zákona č. 162/1995 Z. z. bez ohľadu na právny titul zriadenia vecného bremena. Inými slovami, ak by malo byť vecné bremeno k pozemku žalobcu zriadené v prospech žalovaného na základe zákona č. 66/2009 Z. z., muselo by to byť zaznamenané v katastri nehnuteľnosti, čo sa však vo vzťahu k parcele č. XXXXX/X v čiastočnej výmere 1433 m² nestalo. Preto súd dospel k záveru, že užívanie žalobcovho pozemku v čiastočnej výmere 1433 m² žalovaným nie je upravený zákonom č. 66/2009 Z. z. a nie je možné ho kategorizovať ani ako príľahlý pozemok k pozemku žalobcu parcela reg. C Č.. XXXXX/XX, na ktorom je práve stavba žalovaného postavená. Z uvedeného vyplýva, že pri užívaní žalobcovho pozemku žalovaným absentuje právny dôvod, ktorý by ho oprávňoval užívať časť žalobcovho pozemku. Keďže žalovaný v období od 01.02.2011 do 31.12.2012 užíval spomínanú časť pozemku parcela reg. C Č.. XXXXX/X vo výmere 1433 m², ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalobcu bez právneho dôvodu bezdôvodne sa obohacoval na úkor žalobcu a je povinný mu bezdôvodné obohatenie vydať. Suma vydávaného bezdôvodného obohatenia zodpovedá výške nájomného za uvedený pozemok za obdobie od 01.02.2011 do 31.12.2012, určeného

znaleckým posudkom znalca I. T. B. Č.. XX/XXXX zo dňa 01.05.2014 v sume 18 500,- eur. Súd v tejto časti žalobnému návrhu na začatie konania vyhovel a žalovaného teda zaviazal na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 18 500,- eur. Žalovaného nezbavuje povinnosť platiť za užívanie pozemku žalobcovi skutočnosť, že stavba so súp. Č.. XXX bola postavená ešte predtým, než k nej nadobudol vlastnícke právo a že tento stav nezmenil, nakoľko predpokladom zodpovednosti za získanie bezdôvodného obohatenia nie je protiprávne konanie obohateného ani jeho zavinenie, ale objektívne vzniknutý stav obohatenia, ku ktorému došlo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva. Súd zároveň priznal žalobcovi aj úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z. z. Súd návrh na začatie konania zamietol v časti prevyšujúcej sumu 18 500,- eur za užívanie predmetného pozemku ako nedôvodný návrh.

5. Voči rozsudku prvej inštancie č. k. 11C/76/2013-178 zo dňa 22.06.2015 podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu trovy odvolacieho konania.

7. Odvolací súd vec prejednal podľa Civilného sporového poriadku s tým, že uviedol, že predmetom odvolacieho konania je posúdenie vecnej správnosti rozsudku prvej inštancie vo výroku, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 18 500,- eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Vo svojom rozhodnutí poukázal na § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky, pričom uviedol, že z citovaných ust. zákona vyplýva úprava vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obcí a vyšších územných celkov nadobudnutých podľa osobitných predpisov, pričom problém náhrady za nútené obmedzenie vlastníckych práv vlastníkov pozemkov pod stavbami priamo nerieši, avšak v ust. § 4 odkazuje na úpravu ustanovenú v § 151n až § 151e Občianskeho zákonníka pri riešení otázky náhrady za obmedzenie vlastníckych práv, z ktorých je potrebné vychádzať. Právny predpis, ktorý upravuje vznik vecného bremena na základe zákona obvykle nerieši otázku náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva. Z Ústavy SR možno ale vyvodiť, že aj v takom prípade prislúcha dotknutému vlastníkovi primeraná náhrada. Krajský súd v Bratislave uviedol, že prvoinštančný súd vec nesprávne právne posúdil, nakoľko v posudzovanej veci nejde o nárok vyplývajúci z bezdôvodného obohatenia, ale o finančnú náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva žalobcu k jeho pozemku. V posudzovanej veci vzťah žalovaného k nehnuteľnosti žalobcu je regulovaný zákonom č. 66/2009 Z. z. a aj napriek skutočnosti, že zriadenie vecného bremena k pozemku v prospech žalovaného nie je zapísané v katastri nehnuteľností, dňom 01.07.2009 vzniklo žalovanému k uvedenému pozemku v jeho prospech právo zodpovedajúce vecnému bremenu a žalobca sa mohol proti žalovanému domáhať uloženia povinnosti zaplatiť mu finančnú náhradu za zriadenie vecného bremena, keďže v danej právnej veci ide o náhradu titulom obmedzenia vlastníckeho práva k pozemku, ku ktorému je zo zákona zriadené vecné bremeno v prospech vlastníka stavby žalovaného. Ďalej krajský súd uviedol, že vecné bremená zriadené na základe zákona majú špecifický režim upravený verejnoprávnymi predpismi. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je jednorazová, a preto neprichádza do úvahy forma opakujúceho sa finančného plnenia za pretrvávajúce obmedzenie vlastníckeho práva žalobcu, keď aj z ust. § 4 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z. z. vyplýva, že vlastníkom pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území. K danej právnej veci pozemok parc. Č.. XXXXX/X, ktorý je vo vlastníctve žalobcu a ktorý užíva v časti o výmere 1433 m² žalovaný, je príľahlou plochou, ktorá tvorí svojím umiestnením a využitím neoddeliteľný celok so stavbou žalovaného, ktorá je postavená na pozemku parc. Č.. XXXXX/XX, ktoré vlastní žalobca. Krajský súd v Bratislave po posúdení rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti tento rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, v ktorom je povinnosťou právne posúdiť, či žalobcovi patrí náhrada za tzv. zákonné vecné bremeno s tým, že v prípade, ak je možné poskytnúť túto náhradu, zistiť jej výšku a svoje rozhodnutie riadne odôvodniť.

8. Súd v danej veci opätovne nariadil pojednávanie na deň 13.10.2017, ktorého sa zúčastnili sporové strany. Právny zástupca žalobcu sa pridrižoval podanej žaloby, pričom je toho názoru, že žalovaný užíva časť nehnuteľnosti bez právneho dôvodu. Nesúhlasili s názorom, že na predmetný právny vzťah sa vzťahuje režim zákonného vecného bremena podľa zákona č. 66/2009 Z. z., ale z opatrnosti uviedol,

že ak by sa o takýto právny režim aj jednalo, uplatňuje si nárok z alternatívneho právneho dôvodu, a to z titulu opakovanej náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva vecným bremenom. Výklad zákona o jednorazovosti odplaty by výrazne obmedzil žalobcu v rozpore s čl. 20 ods. 4 Ústavy SR. Zároveň poukázal aj na závery najvyšších súdnych autorít, a to Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR. Podľa názoru ústavného súdu sp zn. PL. ÚS 17/2000 má byť primeraná náhrada spravodlivá a má byť vyvážením ujmy, ktorá nastala v dôsledku uplatnenia zákona. Podľa nálezu ústavného súdu III. ÚS 237/2009 na rozdiel od vyvlastnenia môže dôjsť k jednorazovému vyplateniu náhrady, avšak pri nútenom obmedzení vlastníckeho práva možno uvažovať o opakovaných platbách primeranej náhrady počas trvania núteného obmedzenia. Rovnaký názor zaujalo aj plénum ústavného súdu vo svojom náleze sp. zn. PL. ÚS 42/2015, kedy rozhodoval ústavný súd o súlade právnych predpisov a vyhlásil ustanovenia zákona o energetike, ktoré obmedzovalo vlastnícke právo zákonným vecným bremenom a umožňovalo priznať len jednorazovú náhradu za protiústavné konanie. Taktiež poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Ncdo/2/2014 a na komentár k Ústave SR od U.. R..

8.1. Poverený zástupca žalovaného poukázal najmä na svoje vyjadrenie zo dňa 13.08.2015 a taktiež poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave v tejto veci. Do spisu založil zmluvu o predaji podniku, ktorú súd krátkou cestou doručil právnenému zástupcovi žalobcu. Žiadal nárok zamietnuť.

9. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou.

9.1. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z., ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

10. Po opätovnom preskúmaní danej veci a v súlade s rozhodnutím krajského súdu je súd prvej inštancie toho názoru, že žalovaný má svoj vzťah k pozemku reg. C v k. ú. Nivy, na parc. Č.. XXXXX/X o výmere 1433 m², ktorý tvorí príľahlú plochu, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou súp. Č.. XXX na parc. Č.. XXXXX/XX vecným bremenom, ktoré vzniklo podľa § 4 ods. 1 v spojení s § 1 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. K majetkovoprávnemu usporiadaniu vzťahu žalovaného so žalobcom v rámci týchto pozemkov došlo ex lege ku dňu účinnosti citovaných zákonných ustanovení. Súd poukazuje na to, že inštitút bezdôvodného obohatenia vyjadruje zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť. V tomto spore sa žalovaný na úkor žalobcu ako vlastníka pozemku bezdôvodne neobohatil z dôvodu, že mu ako vlastníkovi stavby vzniklo k pozemku zastavanému stavbou vrátane príľahlej plochy právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Pozemok reg. C v k. ú. Nivy, parc. Č.. XXXXX/X má celkovú výmeru 9298 m². Na tejto výmere sa nachádzajú dva tréningové futbalové ihriská, tenisové kurty a časť tohto pozemku o výmere 1433 m² svojím umiestnením a využitím tvorí podľa § 1 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. neoddeliteľný celok so stavbou súp. Č.. XXX na parc. č. XXXXX/XX. Nakoľko však iba časť pozemku o výmere 1433 m² nachádzajúceho sa na parc. Č.. XXXXX/X svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou súp. Č.. XXX, nachádzajúceho sa na parc. č. XXXXX/XX, nemôže zapísať vecné bremeno podľa § 4 ods. 1 v spojení s § 1 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. do katastra nehnuteľností. Súd prvej inštancie súhlasí s krajským súdom, ako aj so žalovaným, že napriek tomu vecné bremeno k časti pozemku o výmere 1433 m² ex lege vzniklo.

10.1. V danej veci žalovaný vzniesol námietku premlčania, na ktorú musel súd zo zákonnej povinnosti prihliadať. Nakoľko nárok na finančnú náhradu za vznik vecného bremena je právom majetkovým, ktoré podlieha premlčaniu podľa Občianskeho zákonníka, je finančná náhrada za zriadenie vecného bremena nepochybne jednorazová a nemá charakter opakovaného plnenia. Túto skutočnosť potvrdil aj Ústavný

súd SR vo svojom uznesení II. ÚS 506/2011-21, ako aj vo svojom uznesení IV. ÚS 227/2012-19 v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka sa v tomto prípade neuplatní všeobecná trojročná premlčacia lehota, pričom pre začiatok jej plynutia je rozhodujúci objektívny moment, kedy sa právo mohlo vykonať po prvýkrát. Toto právo sa mohlo teda uplatniť v deň účinnosti zákona č. 66/2009 Z. z., t. j. 01.07.2009. Trojročná lehota teda uplynula dňa 01.07.2012. Žalobca sa v tomto konaní domáhal plnenia za obdobie od 01.02.2011 do 31.12.2012, pričom žaloba bola podaná dňa 28.01.2013, z čoho vyplýva, že nárok žalobcu je v zmysle Občianskeho zákonníka premlčaný.

11. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania, ktoré mu počas tohto konania vznikli s tým, že o náhrade rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, pričom o výške bude rozhodovať vyšší súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.